Jak patrno, vycházely v tomto případě správní úřady od nejvyššího podání, uvedeného v dražebním protokole, aniž se zabývaly otázkou, jaké modifikace doznalo toto nejvyšší podání okolností, že je učinil spoluvlastník. Snad by bylo vhodno proto pojímati napříště již do dražebních podmínek odstavec toho obsahu, že učiní-li nejvyšší podání spoluvlastník dražebné věci, vydraží tím jen podíly spoluvlastníků za kvotu z nejvyššího podání, připadající na spoluvlastníky, kdežto svůj podíl podržuje ve vlastnictví svém podle původních titulů nabývacích.

Jest to sice samozřejmo, ale jak názory správních úřadů, projevené v tomto případě ukazují, nikoli zbytečno.

*

Mám za to, že tento případ jest vhodný příspěvek pro studium otázky přetížení nejvyššího soudu správního.

Nejvyšší soud správní jest přetížen prací, to jest všeobecně známo. Připravuje se prý nový zákon, který má tomu aspoň částečně odpomoci snad tím, že budou zvýšeny kolkové poplatky a vyloučeno přezkoumání rozhodnutí správních úřadů nejvyšším soudem správním ve věcech nepatrných.

Takové řešení nezdá se býti spravedlivé.

Kdo sleduje sbírku rozhodnutí nejvyššího soudu správního, shledá, že těch případů, kdy rozhoduje soud proti názoru úřadů správních neb finančních, není málo, naopak příliš mnoho. A to ještě nejsou rozhodnutí všechna, neboť sbírka pravidelně neotiskuje již stejné neb podobné případy.

Snad vhodnější by bylo stanoviti povinnost stěžovatele, nahraditi výlohy řízení podle tarifu, který by byl vydán, pakli stížnost jeho bude zamítnuta jako bezdůvodná, ale také uložiti tuto povinnost k náhradě výloh správnímu úřadu, pakli bylo jeho rozhodnutí zrušeno, ať pro nezákonnost, či vady řízení.

Zajisté by se tím docílilo, že správní úřady by se snažily o to, aby jejich rozhodnutí byla odůvodněna více právem, než jen prospěchem státu, když v konkretním případě právo jest na straně soukromé osoby. Případ výše uvedený může snad právě tím zajímati, k jak pochybné konstrukci právní (nabytí dobrovolnou dražbou jako originální způsob nabývací) sáhl správní úřad, aby svůj požadavek odůvodnil.

Pouhé zvýšení kolku na stížnost postihne opět jen stěžovatele; ale ten již za dnešního stavu jest těžce postižen tím, že musí platiti vždy výlohy stížnosti na nejvyšší soud správní, která musí býti podepsána advokátem a pravidelně též výlohy předchozích stížností v řízení správním, neboť málokdy má stěžovatel takové vědomosti právní, aby mohl žádost sám náležitě odůvodniti a musí tedy vyhledati pro ni právního zástupce. Vždyť nejvyšší soud správní rozhoduje na podkladě skutkové podstaty, zjištěné v řízení správním, nova nejsou přípustna a záleží tedy mnoho již na stížnostech u úřadů správních.

A uváží-li se, že řízení správní má u nás také tři až čtyry instance, pak jest jisto, že strana má již značné výlohy, k průtahu času ani nehledě, než věc se dostane k nejvyššímu soudu.

Zde bylo by uvažovati o tom, zda nebylo by vhodno, aby notářům bylo dovoleno podepisovati stížnosti na nejvyšší správní soud alespoň v těch případech, kde strany vzdaly se veřejného ústního líčení a kde tedy nejvyšší soud správní rozhoduje v neveřejném zasedání, což jest případ velmi častý. Vždyť zde činnost notáře jest úplně táž jako při stížnosti na správní úřad a nejvyšší správní soud při způsobu vyřizování stížnosti si zde počíná téměř stejně jako správní úřad. Jest jisto, že dosavadní stav i zde způsobuje straně zvýšení výloh, když touž věc má znovu od počátku studovati na místo dosavadního právního zástupce — notáře, právní zástupce nový — advokát.

Ve venkovských okresech, kde není advokátů, zastupuje strany v řízení správním, resp. finančním téměř vždy notář, v ostatních místech pak ještě ve značném počtu případů. Provede-li svoji věc správně u těchto úřadů, pak jistě jest způsobilý obhájiti ji i u nejvyššího soudu správního. Ostatně — jest přece známo — že v podobných případech již i dnes stížnost vypracuje si notář, který ji ovšem musí dáti za dnešního stavu podepsati svému známému advokátu. Těch případů jest velmi mnoho a z notářských kanceláří vyšlo ve skutečnosti mnoho stížností, jímž nejvyšší soud správní vyhověl a které přispěly k objasnění právního stavu v různých sporných otázkách, zejména poplatkových a finančních. U notáře vyžaduje se dnes zvláště značná znalost tohoto oboru právního — vždyť podle § 1 zákona poplatkového předmětem poplatků jsou právní jednání a listiny a sepisování jich jest přece hlavní obor činnosti notářské. Jsem dalek toho, abych snad upíral advokátům důkladné znalosti těchto oborů právních, ale mám za to, že notářům se upírá tato činnost neprávem a jen nedopatřením zákonodárcovým, jež se stalo již při stylisaci rakouského zákona o nejvyšším správním dvoře (soudě).

Rovněž nezdá se býti správné vylučovati z působnosti nejvyššího správního soudu případy nepatrné. I v nepatrných případech musí býti zajištěno, aby strana domohla se práva. Nejvyšší správní soud jest přece v takových případech vlastně první a jedinou instancí, před níž strana soukromá i žalovaný úřad mají rovnocenné postavení stran před soudem. V řízení správním tomu tak není, neboť zde úřad vždy bude hájiti zájmy fisku: Teorie jest tohoto nedostatku t. zv. správního soudnictví dobře vědoma, proto určitá reforma v tomto směru byla zamýšlena při zamýšleném župním zřízení, které ovšem nevešlo nikdy v platnost.

Kdyby tedy skutečně měly býti věci nepatrné vyloučeny z působnosti nejvyššího správního soudu, bylo by třeba dříve pečovati o nějaký spolehlivý náhradní orgán za něho pro tyto záležitosti, jímž by ovšem nikdy nemohl býti správní úřad sám, interesovaný na věci zájmem státu, třeba v neshodě se skutečným právem.

ZE DNE

Notář **Antonín Sixl** v Novém Bydžově zemřel. V posledním čísle našeho listu vzpomněli jsme významného životního výročí 80 let novobydžovského notáře pana Antonína Sixla a již ho není mezi námi. Dne 31. července 1935 ztratili jsme v něm pracovitého a milého kolegu, jenž byl oblíben a vážen jak svými kolegy, tak obecenstvem na obou svých působištích v Nechanicích i Novém Bydžově.

Stav notářský zachová mu povždy čestnou a vděčnou paměť!

Dne 26. července 1935 zemřel po delší chorobě pan **Václav Musil,** notář v Lounech, ve věku 60 let. Byl po vykonaných studiích a přípravné praxi právní jmenován v roce 1921 notářem v Lounech, kde působil nepřetržitě až do svého úmrtí.

Zesnulý požival jako notář ve svém působišti velké obliby a důvěry své klientely. Notářský stav ztrácí v něm zdatného příslušníka a milého kolegu.

Budiž mu zachována vřelá vzpomínka!

Předseda Spolku čsl. notářů, komorní president p. JUDr. Jaroslav Čulík, oslavil dne 28. července 1935 padesátiletí svého doktorátu. Vzácného jubilea tohoto vzpomněly Spolek i komora srdečnými pozdravnými přípisy, jakož i článkem v „Národních Listech". Radost z tohoto jubilea nám kazí jen obava, že pan president dr. Čulík jest rozhodnut na své místo notářské i na všecky stavovské funkce vzhledem ke svému stáří a zdravotnímu stavu resignovati; doufáme však, že se nám podaří pana presidenta od tohoto úmyslu ještě odvrátiti.

Třicet let nepřetržité služby u jediného zaměstnavatele oslavil v červenci t. r. p. Rudolf Pelant, ředitel kanceláře p. notáře dr. Jaroslava Ponce v Praze-Žižkově. — **Padesát let nepřetržité služby** v jediné notářské kanceláři oslavil v téže době p. Antonín Šebesta, ředitel notářské kanceláře v Sušici. Oběma zasloužilým úředníkům vyslovila notářská komora pražská u příležitosti jejich jubileí své uznání a udělila jim čestné peněžité dary.

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil pp. notáře: Miloslava Vůle z Dolních Kralovic do Chrudimě, Františka Vincence z Lomnice nad Lužnicí do Skutče, JUDr. Jana Aldorfa z Vysokého nad Jizerou do Soběslavě, Jakuba Rejchu z Bělé pod Bezdězem do Rakovníka; na Moravě: Dr. Františka Zlámala ze Strážnice do Kojetína, Dr. Eduarda Lisku z Velké Bíteše do Moravské Ostravy, Josefa Jaroše z Ivančic do Brna, Dr. Karla Navrátila z Opavy do Moravské Ostravy, Ludvíka Haase zeŽdánic do Ivančic.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáty notářství: Dr. Pravoslava Jeníka notářem v Příbrami, Dr. Josefa Mešejdu notářem v Kostelci nad Černými lesy, Jana Bosáka notářem ve Vysokém nad Jizerou, Vratislava Brauma notářem v Nepomuku, Dr. Antonína Černého notářem ve Zbirohu, Dr. Zdeňka Šlemra notářem v Bělé pod Bezdězem, Dr. Jana Andrejse notářem v Lomnici nad Popelkou, Dr. Ferdinanda Vojtíka notářem ve Vrchlabí; na Moravě: Dr. Zdeňka Ku-

belku notářem ve Velké Bíteši, Dr. Ruprechta Schlesingera notářem veŽdánicích, JUDr. Ladislava Skulu, notářem v Konici; na Slovensku: Petra Matúšku veřejnonotářského náměstka, notářem pro Báňskou Štiavnici, veřejnonotářského náměstka Dr. Jana Bellu notářem pro Velké Kapušany, advokáta Dr. Desidera Kornela notářem pro Námestovo, Dr. Jozefa Holúbka, advokáta v Želiezovcích, notářem v Šáhách a Dr. Arnošta Kastrinera, advokáta ve Vranove n. T., notářem v Moldavě n. B.

Notářské kruhy i kandidáty překvapilo zejména jmenování p. Vratislava Brauma, kterého si všimly i některé denní listy a doprovodily je svými komentáři.

Daňová a bilanční revue přinesla v čísle 8/1935 velmi pěkný článek p. dr. Moravce o výpočtu pozůstalostních dávek a poplatků, placených dluhopisy půjčky práce, s příslušným vzorcem. Poněvadž věc je důležitá pro naši praxi, upozorňujeme na tento článek.

Osnova zákona o přísežných tlumočnících, vypracovaná ministerstvem spravedlnosti, byla zaslána pražské notářské komoře dne 17. července t. r. k vyjádření. Osnova shromažďuje, unifikuje a doplňuje sporné předpisy, upravující dosud tuto činnost a nacházející se hlavně v dvorském dekretu č. 109 z r. 1835, nesp. pat. č. 208/1854, min. nař. z 12. VI. 1897 č. 24 Věstníku, notářských řádech, jednacích řádech pro soudy a v uherském prováděcím nařízení č. 58600/1916 I. M. Osnova nedotýká se oprávnění veřejných notářů, pokud smějí podle notářských řádů pořizovati překlady listin, ale sazby poplatků, kteréž podle § 20 vydají vrchní soudy se schválením ministerstva spravedlnosti, budou platiti i pro veřejné notáře. Notářská komora ve svých připomínkách žádá hlavně, aby tlumočníkům bylo uloženo vyznačovati jak na ověřované listině, tak i v jednacích denících odměnu a základy jejího propočtu (§§ 15 a 20 odst. 1.), jakož i aby bylo vyloučeno ustanovení § 16 odst. 4, podle něhož by bylo tlumočníkům též dovoleno potvrzovati správnost opisů, nelze-li osvědčení správnosti opisu vykonati ani soudem, ani veřejným notářem toho obvodu, ve kterém má tlumočník bydliště. K tomu sluší připomenouti, že podle osnovy není působnost tlumočníkova omezena na jeho bydliště, nýbrž že tlumočící budou zpravidla ustanovováni pro celý obvod vrchního soudu, a taktéž postrádá osnova pro tuto osvědčovací činnost obdobných kautel, jaké jsou uloženy notářům i soudům, takže jest zřejmo, že toto ustanovení bylo do osnovy vsunuto patrně jen přehlédnutím. Ostatní podmínky týkají se pouze jasnější stylisace a doplnění některých nedosti podrobně propracovaných bodů. Pro informaci doplňujeme, že při ustanovování stálých přísežných tlumočníků bude i nadále dávána přednost veřejným notářům a advokátům (§ 2 odst. 3), stejně jako to nařizoval výše zmíněný dvorský dekret, letos právě stoletý.

Právnický dům.

Je nepopiratelnou skutečností, že ve veřejném životě museji se hlásiti k spolupráci všechny složky, které pro vývoj společenského uspořádání znamenají pohotovost a organisační schopnost.

Úkolů, které mají býti zejména v nynější době řešeny, je jistě dosti. I když se zdá, že všechny potřeby společenského základu vyrůstají z hmotných předpokladů, je přece nutno stále míti na paměti, že správné tvoření morálních hodnot, jejich zabezpečení a uhájení, je jedním z prvních úkolů lidské bezpečnosti. Tento úkol má plniti zvlášť k tomu určená složka.

Jsou to právníci, kteří ve svém celku všichni slouží právu a tím právnímu základu společenského pořádku. I když se člení v pracovní odvětví, poutáni jsou přece k sobě posláním, které z nich činí služebníky idei pořádku a tím i síly celku. Československý právník musí si býti vědom tohoto svého poslání a tím i svého významu. Organisace státu mu ukládá povinnost, aby stál vždy na stráži jeho bezpečnosti, klidu a zdárného rozvoje. Toto poslání ukládá také právníkovi, aby demokratický vývoj podepřel stálou svou pohotovostí, hledající vždy vyrovnání rozporů a aby tím sbližoval všechny snahy sledující uspořádání poměrů tak, aby vztahy národa, státu a jeho jednotlivých útvarů i členů spjaty byly vždy s pravdou a spravedlností. Aby právníci tento svůj význam pochopili, aby veřejnost ocenila určení právníků a aby při organisaci společenského pořádku byli právníci vždy na svém místě, o to bude pracovati Ústředí československých právníků.

Ideologie práva pomůže i interpretům práva, aby veřejnost přesvědčili o ceně všech služebníků práva, — právníků. Právnický dům, jako středisko všech právníků, bude viditelným znakem těchto snah.

Všichni právníci to ocení a členstvím ve Spolku pro postavení Právnického domu — Ústředí československých právníků dokáží. Tím dokáží i svou pohotovost ke všem úkolům, které jim doba ukládá.

Právnický dům, v němž bude moci zakotviti každý právnický útvar, pokud se týká spolek, kde bude možno uspořádati významné projevy všech právníků v místnostech tomu upravených tak, aby připomněly vykonanou práci vynikajících našich právníků, a kde bude postaráno o to, aby byl pěstován i mezinárodní styk v oboru práva tak účelný, hlavně však slovanských právníků za účelem možné asimilace právních institutů, — bude baštou, která obhájí význam právníků, a dokáže jejich potřebu v organisaci pořádku národa i státu. Předsedou Spolku pro postavení právnického domu — Ústředí československých právníků — je ministr školství prof. Dr. Krčmář, ve výboru působí representanti jednotlivých právnických korporací, zástupcové úřednictva ať ve veřejných nebo soukromých službách. Stav notářský zastupuje jako místopředseda domácí rady pan president notářské komory JUDr. Jaroslav Čulík.

Páni notáři a kandidáti notářství upozorňují se na letáčky, které jim v tomto měsíci byly zároveň s přihláškami zaslány, a žádají se, aby akci tuto podporovali a v hojném počtu za členy spolku se přihlašovali.

Informace podá a přihlášky přijímá jednatelka Ústředí JUDr. Anděla Kozáková, náměstek notáře, Praha II., palác Koruna.

Čís. jed.: 1801 n. k.

Pozvání ku mimořádné valné hromadě

sboru notářů v obvodech sborových soudů v Praze, Jičíně, Klatovech, Kutné Hoře, Mladé Boleslavi, Písku, Plzni a Táboře, která konati se bude

20. října 1935

o 9½ hodině dopolední v hotelu „Paříž" v Praze I., ul. U Obecního domu č. 4 n. (přízemí vlevo — zelený sál).

Pořad jednání:
1. Sdělení předsednictva.
2. Návrh na sloučení notářského kolegia Česko-budějovického a Králové-hradeckého s pražským.
3. Volné návrhy.

Poznámka: Jelikož účast při valných schůzích kolegia náleží ke stavovským povinostem, upozorňují se pp. členové kolegia, že pouze závažná příčina může nedostavení se ke schůzi omluviti. (§ 4. jedn. řádu.) Sbor může se platně usnášeti, je-li kromě předsedy alespoň 25 členů přítomno.

Notářská komora v Praze, dne 12. září 1935.

Koncipient

s 1ročí soudní praxí, znalý dokonale němčiny, hledá při mírných nárocích místo. Zn.: „Kdekoliv i na Moravě" do adm. t. l.

Prosím o místo **notářského úředníka.** Píši strojem, mluvím česky a německy, mám delší soudní praxi. Značka: „Středoškolák".

Notářský solicitátor,

35letý, ženatý, s českou 20letou praxí soudní, notářskou a advokátní, tabularista, písař na stroji, samostatný pracovník (též v soudním komisařství) přijme místo. Lask. nabídky pod zn.: „Ihned" do adm. t. l.

Substitut

s 12letou praxí notářskou, německé národnosti, znalý češtiny dokonale slovem i písmem, svědomitý, samostatný pracovník ve všech oborech notářské agendy, hledá místo neb substituci za časových požadavků. Zn. „Kdekoliv" do adm. t. l.

Kandidát notářství

s 1½letou notářskou praxí, znalý němčiny a francouzštiny, přijme místo. Zn.: „V Praze i na venkově".

Úředník s 15měsíč. praxí notářskou a roční advokátní, znalý psaní na stroji, lustrování, českého těsnopisu, menšího konceptu a částečně němčiny, hledá stálé místo. Zn.: „Mírné nároky" do adm. t. l.

Zodpovědný redaktor: Dr. J. ČULÍK, notář v Praze XII., Londýnská 9. - Tiskem Pražské akciové tiskárny Praha II., Lützowova 3. Užívání novinových známek povoleno výnosem Ředitelství pošt a telegrafů v Praze ze dne 4. června 1919, č. 180.199/IV. - Podací úřad 25.